

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 617/2007,

14. mai 2007,

AKV-EÜ koostöölepingu raames 10. Euroopa Arengufondi rakendamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud 23. juunil 2000 Cotonous⁽¹⁾, ning mida muudeti 25. juunil 2005 Luxembourgis⁽²⁾ (edaspidi „AKV-EÜ koostööleping“),

võttes arvesse sisekokkulepet nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate vahel ühenduse abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2008–2013) alusel vastavalt AKV-EÜ koostöölepingule ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse EÜ asutamislepingu neljandat osa (edaspidi „sisekokkulepe“),⁽³⁾ ning võttes eelkõige arvesse selle artikli 10 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Investeerimispannga arvamust

ning arvestades järgmist:

- (1) AKV-EÜ ministrite nõukogu otsusega nr 1/2006⁽⁴⁾ määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2008–2013 ja lisatakse AKV-EÜ koostöölepingusse uus lb lisa.
- (2) Sisekokkuleppega määratakse kindlaks 10. Euroopa Arengufondi (edaspidi „EAF“) eri rahastamispaketid, jaotamis-põhimõtted ja 10. EAFi tehtavad osamaksud, luuakse EAFi komitee ja investeerimisrahastu komitee ning määratakse kindlaks nendes kohaldatavad hääle arutamise ja kvalifitseeritud hääleteenamuse eeskirjad.

- (3) Lisaks sellele määratakse sisekokkuleppega kindlaks ühenduse abi Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikidele (edaspidi „AKV riigid“) (välja arvatud Lõuna-Aafrika Vabariik) ning ülemeremaadele ja -territooriumidele (edaspidi „ÜMTd“) kuueaastaseks ajavahemikuks (2008–2013) kogusummas 22 682 miljonit eurot, mida rahastatakse liikmesriikide poolt 10. EAFi tehtud osamaksudest. Sisekokkuleppes sätestatud 10. EAFi vahenditest peaks eraldatama 21 966 miljonit eurot AKV riikidele vastavalt AKV-EÜ koostöölepingu lb lisas esitatud mitmeaastasele finantsraamistikule aastateks 2008–2013, ÜMTdele peaks eraldatama 286 miljonit eurot ning komisjonile peaks eraldatama 430 miljonit eurot 10. EAFi raames antava abi kavandamise ja rakendamise seotud kulude katteks.

- (4) 10. EAFist summade eraldamist ÜMTdele reguleerivad nõukogu 27. novembri 2001. aasta otsus 2001/822/EÜ ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Ühendusega⁽⁵⁾ ja selle otsuse rakendamiseks vastu võetud komisjoni määrus (EÜ) nr 2304/2002⁽⁶⁾ ning selle kõik hilisemad ajakohastamised.

- (5) Nõukogu 20. juuni 1996. aasta määruses (EÜ) 1257/96 humanitaarabi kohta⁽⁷⁾ käsitletavaid ning nimetatud määruse kohaselt rahastamiskõlblikke meetmeid tohiks 10. EAFist rahastada ainult erandjuhtudel, kui selline abi on vajalik koostöö jätkamise tagamiseks, et väljuda kriisiolukorrast ja saavutada arenguks stabiilsed tingimused, ning kui selle rahastamine Euroopa Liidu üldeelarvest ei ole võimalik.

⁽¹⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 27.

⁽³⁾ ELT L 247, 9.9.2006, lk 32.

⁽⁴⁾ ELT L 247, 9.9.2006, lk 22.

⁽⁵⁾ EÜT L 314, 30.11.2001, lk 1. Otsust on muudetud otsusega 2007/249/EÜ (ELT L 109, 26.4.2007, lk 33).

⁽⁶⁾ EÜT L 348, 21.12.2002, lk 82.

⁽⁷⁾ EÜT L 163, 2.7.1996, lk 1. Määrust on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

- (6) Nõukogu võttis 11. aprillil 2006 vastu otsuse rahastada 10. EAFist Aafrika rahutagamisrahastut ajavahemikul 2008–2010 kogusummas kuni 300 miljonit eurot ning leppis kokku rahastu tulevases kasutamises ja struktuuris.
- (7) Suhkruprotokolliga ühinenud AKV riigid, nagu on osutatud AKV-EÜ koostöölepingu protokollis nr 3, keda mõjutab ühenduse suhkrureform, võiksid saada kasu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1905/2006 (millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend) ⁽¹⁾ kaudu rahastatavatest kaasnevatest meetmetest. Lisaks on AKV riikidel juurdepääs ühenduse abile, mis on ette nähtud temaatilistes programmides ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1889/2006 (demokraatia ja inimõiguste ülemaailmse edendamise rahastamisvahendi loomise kohta) ⁽²⁾. Need temaatilised programmid peaksid pakkuma lisaväärtust EAFi raames rahastatavatele geograafilistele programmidele, olema nendega kooskõlas, neid toetama ja täiendama.
- (8) AKV-EÜ koostöölepingus rõhutatakse AKV riikide, ÜMTde ja ühenduse äärepoolseimate piirkondade vahelise piirkondliku koostöö tähtsust.
- (9) Nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate otsusega 2005/446/EÜ ⁽³⁾ määratakse 31. detsember 2007 kuupäevaks, mille möödumisel enam ei tohiks siduda komisjoni hallatava 9. EAFi vahendeid, Euroopa Investeeringuspanga (edaspidi „EIP“) hallatavaid intressitootusi ja kõnealuste eraldiste intressist laekunud tulu. Seda kuupäeva võib vajaduse korral muuta.
- (10) EAFi rakendamiseks tuleb võtta vastu otsus abi kavandamise, läbivaatamise ja heakskiitmise menetluse kohta ning sätestada abi kasutamise järelevalve üksikasjalikud eeskirjad. Nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajad võtsid 17. juulil 2006 vastu otsuse (2006/610/EÜ ⁽⁴⁾) rakendada ajutiselt sisekokkulepet, et vastu võtta rakendusmäärus ja finantsmäärus ning muu hulgas luua EAFi komitee ja investeerimisrahastu komitee.
- (11) 24. novembril 2004 võttis nõukogu vastu järeldused ELi välisest tõhususe kohta, sealhulgas ühenduse ja liikmesriikide vahelise arengukoostöö vastastikuse täiendavuse ja koordineerimise tugevdamise kohta. 24. mail 2005. aastal seadis nõukogu endale ülesandeks abi tõhusust käsitleva Pariisi deklaratsiooni õigeaegse rakendamise

ja 28. veebruarist kuni 2. märtsini 2005 toimunud Pariisi foorumil vastu võetud ELi erikohustuste täitmise. Nõukogu võttis 11. aprillil 2006 vastu järeldused riikide strateegiadokumentide ühise raamistiku kohta, võimaldades sel viisil ELi ja teiste huvitatud abiandjate ühist mitmeaastast abi kavandamist. 16. oktoobril 2006 võttis nõukogu vastu järeldused vastastikuse täiendavuse ja tööjaotuse kui abi tõhususe oluliste osade tähtsuse kohta.

- (12) 22. detsembril 2005 võtsid nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajad, Euroopa Parlament ja komisjon vastu ühisavalduse ELi arengupoliitika küsimuses ⁽⁵⁾. Seejärel võttis Euroopa Ülemkogu 2005. aasta detsembris vastu ELi Aafrika-strateegia ning nõukogu võttis vastu Kariibi mere piirkonna riikide strateegia (10. aprill 2006) ja Vaikse ookeani piirkonna riikide strateegia (17. juuli 2006).
- (13) 16. oktoobril 2006 võttis nõukogu vastu järeldused Euroopa arengukonsensuse juhtimise kohta: teel ühtsele lähenemisele Euroopa Liidus tuletades meelde, et juhtimisalgatuse stimuleerivate toetuste eraldamine tuleks liikmesriikide ja komisjoni vahel põhjalikult läbi arutada ning rõhutades, et komisjon peab kaasama nõukogu asjaomased organid,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDISED PÕHIMÕTTED

Artikkel 1

Abi kavandamise ja rakendamise üldraamistik

1. Käesoleva määruse raames tehtava koostöö esmatähtsaks ja kõikehõlmavaks eesmärgiks on kaotada vaesus partnerriikides ja -piirkondades säästva arengu kontekstis, sealhulgas püüelda aastatuhande arengueesmärkide poole.

2. AKV riikide ja piirkondadega 10. EAFi raames tehtav geograafiline koostöö tugineb AKV-EÜ koostöölepingu üldsätestetes esitatud põhimõtetele ja väärtustele, võttes arvesse asutamislepingu XX jaotises sätestatud arengueesmärgid ja koostööstrateegiaid.

⁽⁵⁾ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

⁽¹⁾ ELT L 378, 27.12.2006, lk 41.

⁽²⁾ ELT L 386, 29.12.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 156, 18.6.2005, lk 19.

⁽⁴⁾ ELT L 247, 9.9.2006, lk 30.

22. detsembri 2005. aasta ühisavalduses arengupoliitika küsimuses öeldakse, et „Euroopa konsensus” sätestab 10. EAFi raames antava abi kavandamise ja rakendamise suuniste üldise raamistiku, sealhulgas abi tõhusust käsitlevas 2005. aasta Pariisi deklaratsioonis sätestatud põhimõtete osas.

3. Pariisi deklaratsioon abi tõhususe kohta sisaldab isevastutuse, vastavusse viimise, ühtlustamise ning tulemuste saavutamisele suunatud abi haldamise ja vastastikuse aruandluse põhimõtteid, mis kehtivad nii partnerriikidele ja -piirkondadele kui abiandjatele.

Need põhimõtted loovad partnerriikidele ja -piirkondadele tingimused oma arengupoliitika ja -strateegiade tõhusaks juhtimiseks ning nende tulemuseks on riikidel ja piirkondadel põhinev ning nende juhitud lähenemisviis, mis hõlmab laiaulatuslikku konsulteerimist sidusrühmadega ning üha suuremat vastavusseviimist riikide või piirkondade arengueesmärkide ja -strateegiatega, eelkõige vaesuse vähendamist käsitlevate eesmärkide ja strateegiatega. See nõuab abiandjate tegevuste tõhusat koordineerimist, mis põhineb vastastikuse täiendavuse poole püüdlisel, avatud lähenemisviisil ja kõikidele abiandjatele avatud algetel, mis on viidud vastavusse olemasolevate analüüside, protsesside ja strateegiatega ning riikide ja piirkondlike konkreetsete menetluste ja institutsioonidega ning tuginevad nendele.

4. Ilma et see piiraks vajadust tagada koostöö järjepidevus kriisist stabiilsetesse arengutingimustesse liikumisel, ei rahastata käesoleva määruse alusel põhimõtteliselt määrusega (EÜ) nr 1257/96 hõlmatud ja nimetatud määruse kohaselt abi-kõlblikke meetmeid.

II JAOTIS

ABI KAVANDAMINE

Artikkel 2

Abi kavandamise protsess

1. Komisjoni juhitud AKV-EÜ koostöölepingu alusel AKV riikidele ja piirkondadele abi kavandamise protsess toimub vastavalt kõnealuse lepingu IV lisa artiklitele 1–14 ning käesoleva määruse artiklis 1 osutatud üldpõhimõtetele.

2. Käesoleva määruse tähenduses hõlmab kõnealune abi kavandamine muu hulgas:

- riikide toetusstrateegiade (edaspidi „riigi strateegiadokumendid”) ja piirkondade toetusstrateegiade (edaspidi „piirkonna strateegiadokumendid”) ettevalmistamist ja väljatöötamist;
- selget teavet ühenduselt näidisprogrammideks eraldatavate vahendite kohta, mida riik või piirkond võib 10. EAFist kuue aasta jooksul saada;
- mitmeaastaste näidisprogrammide koostamist ja vastuvõtmist riigi strateegiadokumentide või piirkonna strateegiadokumentide rakendamiseks;

d) riigi või piirkonna toetusstrateegia, mitmeaastaste näidisprogrammide ja nende eraldatud vahendite summa läbivaatamist.

3. Abi kavandamine riikide ja piirkondade tasandil toimub koordineeritult. Käesoleva määruse tähenduses hõlmab kõnealune koordineerimine muu hulgas järgmist:

a) ühenduse abi kavandamisel võtab partnerriik või -piirkond võimalikult suure juhtrolli. Välja arvatud lõikes 5 ette nähtud juhtudel toimub abi kavandamine koos asjaomase partnerriigi või -piirkonnaga ning abi kavandamine viiakse üha enam vastavusse partnerriigi või -piirkonna vaesuse vähendamise strateegiaga või muude samaväärsete strateegiatega; ühisesse protsessi kaasatakse vajaduse korral teised sidusrühmad, sealhulgas parlamendid, kohalikud ametiasutused ja representatiivsed valitsusvälised osalejad, keda kutsutakse osalema abi kavandamise protsessis nii varajases etapis nagu asjakohane;

b) strateegiadokumentide ettevalmistamisel ja väljatöötamisel teeb komisjon koostööd kohapeal esindatud liikmesriikidega ja EIPga tema pädevusse ja valdkonda kuuluvates küsimustes, sealhulgas investeerimisrahastuga seotud küsimustes. Koordineerimises võivad osaleda ka liikmesriigid, kes ei ole asjaomases riigis või piirkonnas püsivalt esindatud;

c) komisjoni ja kohapeal esindatud liikmesriikide eesmärgiks on alati, kui see on võimalik ja asjakohane, abi ühine kavandamine, sealhulgas ühise tegevusstrateegia väljatöötamine. Abi ühises kavandamises saavad paindlike mehhanismide kaudu osaleda ka liikmesriigid, kes ei ole asjaomases riigis või piirkonnas püsivalt esindatud;

d) komisjon ja liikmesriigid püüavad korrapäraselt ja sageli vahetada teavet, sealhulgas teiste abiandjate ja arengupankadega, ning soodustada paremat poliitikate koordineerimist, menetluste ühtlustamist, vastastikust täiendavust ja tööjaotust, parandades sel viisil poliitikate ja abi kavandamise mõju. Abiandjate koordineerimine toimub võimalikult suures ulatuses olemasolevate abiandjate koordineerimise mehhanismide kaudu ning tugineb olemasolevatele ühtlustamisprotsessidele asjaomases partnerriigis või -piirkonnas. Ühenduse abi koordineerimisel teiste abiandjatega peaks partnerriik või -piirkond võtma endale võimalikult suure juhtrolli; kui ühiste strateegiade väljatöötamisega on juba alustatud, peaks ühises abi kavandamises osalemine jääma avatuks ka teiste abiandjatele ning nende osalemine peaks täiendama ja tugevdama olemasolevaid protsesse ning võimaluse korral olema nende protsesside osaks.

4. Lisaks riigi strateegiadokumentidele või piirkonna strateegiadokumentidele valmistatakse koos AKV-EÜ suursaadikute komiteega ette ning töötatakse välja AKV-sisene toetusstrateegia ja sellega seonduv mitmeaastane näidisprogramm, tuginedes AKV-sisese poliitikaraamistiku jaoks sätestatud kriteeriumidele, mis on kooskõlas AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artiklis 12 sätestatud vastastikuse täiendavuse ja geograafilise ulatuse põhimõtetele.

5. AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 3 lõikes 4 ja artikli 4 lõikes 5 osutatud erakorralistel juhtudel, kui riigil puudub juurdepääs tavapärastele programmideks eraldatud vahenditele ja/või kui siseriiklikku eelarvevahendite käsutajat takistatakse tema ülesannete täitmisel, võtab ühendus käesoleva määruse artikli 4 lõikes 7 osutatud erimeetmeid.

6. Abi kavandamine toimub viisil, mis tagab võimalikult suures ulatuses OECD/DACi kehtestatud ametlike arenguabi kriteeriumide järgimise.

7. Kui see on asjakohane, tagatakse abi kavandamisel Euroopa nähtavus partnerriikides ja -piirkondades.

Artikkel 3

Vahendite eraldamine

1. Abi kavandamise protsessi alguses määrab komisjon AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artiklites 3, 9 ja 12 loetletud vajaduste ja tulemuslikkuse kriteeriumide põhjal kindlaks abi kavandamise protsessi aluseks oleva mitmeaastase toetuste suunava jaotuse nii iga AKV riigi ja piirkonna kohta kui ka AKV-sisese paketi jaoks, lähtudes sisekokkuleppe artiklis 2 sätestatud piiridest. Need kriteeriumid peavad olema standardsed, objektiivsed ja läbipaistvad.

2. Siseriiklike toetuste suunav jaotamine hõlmab programmideks eraldatavaid summasid, sealhulgas juhtimistavaga seotud kriteeriumide alusel eraldatavat stimuleerivat toetust vastavalt nõukogu poolt 16. oktoobril 2006 vastu võetud juhtimistava põhimõtetele, ja AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatud ettenägematute vajaduste katteks eraldatud summat.

3. Artiklis 11 osutatud EAFi komitee esitab vastavalt artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetlusele oma arvamuse komisjoni esitatud vahendite eraldamise üldkriteeriumide rakendamise viisi kohta.

Riikidele ja piirkondadele ette nähtud konsolideeritud abieraldised peavad olema kooskõlas sisekokkuleppe artiklis 2 sätestatud summadega. Abieraldised integreeritakse riikide ja piirkondade strateegiadokumentidesse ja mitmeaastastesse näidisprogrammidesse ning need võtab vastu komisjon artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetluse kohaselt. Artikli 4 lõikes 7 osutatud eritoetusprogrammide ja -meetmete jaoks ette nähtud vahendid võtab komisjon samuti vastu artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetluse kohaselt.

Artikkel 4

Riikide ja piirkondade strateegiadokumendid ning abi mitmeaastane kavandamine

1. Riikide ja piirkondade strateegiadokumendid koostatakse artiklites 1 ja 2 osutatud koordineerimise, isevastutuse ja abi tulemuslikkuse üldistele põhimõtetele tuginedes ühtsele raamistiku ja 11. aprillil 2006 nõukogus vastu võetud ühise mitmeaastase kavandamise põhimõtetele.

2. Strateegiadokumentide eesmärk on luua ühenduse ning asjaomase partnerriigi või -piirkonna vaheliseks koostööks sidus raamistik, mis oleks kooskõlas AKV-EÜ koostöölepingu üldise eesmärgi ja kohaldamisalaga ning selle eesmärkide ja põhimõtete-ga. Strateegiadokument ei hõlma üksnes EAFist rahastatavat arengukoostööd, vaid kajastab ka kõiki muid ühenduse rahastamisvahendeid, millel on mõju partnerriigile või -piirkonnale ning mille eesmärk on tagada poliitika sidusus ühenduse välistevõime muude valdkondadega, sealhulgas vajaduse korral EIPga.

3. Välja arvatud artikli 2 lõikes 5 osutatud asjaolude korral, koostatakse mitmeaastased näidisprogrammid asjaomaste strateegiadokumentide põhjal ning neid kohaldatakse asjaomase riigi või piirkonnaga sõlmitud kokkuleppe alusel. Olulisele kohale asetatakse vajaduste ja tulemuslikkuse ühine hindamine, valdkonnaanalüüs ning prioriteedid. Artikli 11 lõike 3 tähenduses, juhul kui komisjon osaleb ühises abi kavandamise protsessis, integreeritakse mitmeaastane näidisprogramm vajaduse korral teiste osalevate abiandjatega ühiselt koostatud dokumenti. Mitmeaastased näidisprogrammid sisaldavad järgmist:

- a) ühenduse rahastamiseks valitud prioriteetsed valdkonnad, üldeesmärgid, sihtabisajaad, üldised poliitilised kohustused ja oodatav mõju;
- b) eraldise suunav jaotus nii üldiselt kui ka iga prioriteetse valdkonna kohta. Jaotuse iga prioriteetse valdkonna kohta võib vajaduse korral esitada summade vahemikuna. Ühenduse abi koondatakse piiratud arvu prioriteetsetesse valdkondadesse ning sealjuures tagatakse vastavus asjaomase AKV riigi või piirkonna rahastatavate meetmetega ning vastastikune täiendavus ja sidusus liikmesriikide ja teiste abiandjate rahastatavate meetmetega;
- c) iga prioriteetse valdkonna konkreetsed eesmärgid ja valdkondlikud poliitilised kohustused ning sobivaimad meetmed selle prioriteetse valdkonna eesmärkide ja sihtide saavutamiseks. Samuti kirjeldatakse näidisprogrammis oodatud mõju ning määratakse kindlaks tulemused ning kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed tulemuslikkuse näitajad ning rakendamise ajakava, sealhulgas maksekohustused ja väljamaksed, ning oodatavad tulemused. Näitajad viiakse võimalikult suures ulatuses vastavusse partnerriigi või -piirkonna oma järelevalvesüsteemidega ning need põhinevad nimetatud süsteemidel;

- d) prioriteetsetesse valdkondadesse mittekuuluvatele programmidele ja projektidele ette nähtud vahendid ja võimaluse korral selliste meetmete põhijooned ning iga sellise meetme puhul kasutatavad vahendid. Need võivad hõlmata prioriteete ja erivahendeid koostöö tugevdamiseks ühenduse äärepoolseimate piirkondade, ülemeremaade ja -territooriumide või käesoleva määruse artiklis 10 osutatud naaberriikide ja -piirkondadega ning ühist huvi pakkuvate projektide valiku kindlaksmääramise viise ja selliste projektide koordineerimist;
- e) rahastamiskõlblike valitsusväliste osalejate laad ja võimaluse korral eraldatavad summad ja toetatavate meetmete liik.

Vahendeid võib suunata erinevatel viisidel, mis võivad olla täiendavad vastavalt sellele, mis on iga riigi jaoks sobivaim lahendus. Eelarvetoetuse kasutamine toimub vastavalt AKV-EÜ koostöölepingu artikli 61 lõikes 2 sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumitele.

4. Strateegiadokumentides ja mitmeaastastes sihtprogrammides võetakse arvesse meetmeid ja programme, mida võib rahastada muudest EAFi või ühenduse vahenditest, ning välditakse nende dubleerimist. Eritähelepanu pööratakse riikide, piirkondade ja AKV-siseste toetusstrateegiade vastastikusele mõjule ning nende sidususele ühenduse õigusaktidega, eelkõige määrusega (EÜ) nr 1905/2006, määrusega (EÜ) nr 1889/2006 ning määrusega (EÜ) nr 1257/96, võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1717/2006 (millega kehtestatakse stabiliseerimisvahend) (*) alusel võetavaid meetmeid. Arengukoostöö rahastamisvahendis suhkruprotokolliga ühinenud riikidele ette nähtud mitmeaastased kohanemisstrateegiad integreeritakse riikide strateegiadokumentidesse.

5. Lõikes 4 osutatud strateegiadokumendid, sealhulgas mitmeaastased näidisprogrammid võtab vastu komisjon artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetluse kohaselt. Komisjon saadab 1. lõikes osutatud strateegiadokumendid üheaegselt EAFi komitee liikmesriikidele ja teadmiseks parlamentaarsete ühisasambleele, järgides täielikult käesoleva määruse IV jaotise kohast otsustusmenetlust.

6. Strateegiadokumendid, sealhulgas mitmeaastased sihtprogrammid, võetakse seejärel vastu komisjoni ja asjaomase AKV riigi või piirkonna ühisel kokkuleppel ning need muutuvad vastuvõetuna siduvaks nii ühendusele kui ka nimetatud riigile või piirkonnale. Riikidele, kellel puudub allkirjastatud strateegiadokument, saab anda rahalist abi AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 3 lõike 2 punktis b sätestatud ettenägematute vajaduste katteks eraldatud vahenditest.

7. Käesoleva määruse artikli 2 lõikes 5 osutatud meetmed võivad olla eritoetusprogrammide vormis, mis asendavad riikide strateegiadokumente AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 4 lõikes 5 sätestatud juhtudel, kui partnerriigi siseriiklikku eelarvevahendite kasutajat takistatakse tema ülesannete täitmisel, või

AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud ettenägematute vajaduste katteks eraldatud vahenditest rahastatavate meetmete kujul kõnealuse lisa artikli 3 lõikes 4 sätestatud olukordades, kui partnerriigil puudub juurdepääs kõnealuse lisa artikli 3 lõike 2 punktis a osutatud tavapärasele programmideks eraldatavatele vahenditele. Need ettenägematute vajaduste katteks eraldatud vahenditest rahastatavad eritoetusprogrammid ja meetmed on kooskõlas eelmiste lõigete sätetega ning nende puhul võetakse arvesse käesoleva määruse artikli 5 lõike 4 punktis c esitatud erinõudeid. Komisjon võtab need vastu vastavalt käesoleva määruse artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetlusele.

Artikkel 5

Läbivaatamine

1. Käesoleva määruse artikli 4 lõikes 7 osutatud strateegiadokumendid, mitmeaastased sihtprogrammid ning eritoetusprogrammid ja meetmed esitatakse iga-aastaseks läbivaatamiseks, vahe- ja lõpläbivaatamiseks ning vajaduse korral ka erakorraliseks läbivaatamiseks. Need läbivaatamised teostatakse kohapeal komisjoni ning asjaomase partnerriigi või -piirkonna poolt vastavalt AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artiklile 5 ning valmistatakse ette artiklites 1 ja 2 osutatud koordineerimise, isevastutuse ja abi tulemuslikkuse üldiste põhimõtete alusel. Strateegiadokumendid ja mitmeaastased sihtprogrammid võib vastavalt AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 3 lõikele 5 iga-aastase ning vahe- ja lõpläbivaatamise vahepeal esitada ka erakorraliseks läbivaatamiseks.

2. Vahe- ja lõpläbivaatamine peavad moodustama abi kavandamise protsessi lahutamatu osa. Nende käigus hinnatakse strateegiadokumenti, sealhulgas suhkruprotokolliga ühinenud riikidele ette nähtud mitmeaastaseid kohanemisstrateegiaid, ning kõiki muid artikli 4 lõikes 4 osutatud ühenduse õigusaktide alusel rahastatavaid programme ning mitmeaastaseid näidisprogramme hetkevajaduste ja tulemuslikkuse alusel. Läbivaatamine peab sisaldama nii suures ulatuses kui võimalik ühenduse arengukoostöö mõju hindamist artikli 1 lõikes 1 osutatud vaesuse kaotamise üldeesmärgi osas seoses strateegiadokumentides sätestatud eesmärkide, eraldatud vahendite ja näitajatega ning artiklites 1 ja 2 osutatud abi tulemuslikkuse põhimõtete ja tulemuslikkuse parandamise võimaluste hindamist. Pärast vahe- ja lõpläbivaatamist:

- a) võib strateegiadokumente ja mitmeaastaseid näidisprogramme kohandada, kui läbivaatamise käigus on tuvastatud konkreetseid probleeme või puudujääke eesmärkide ja tulemuste saavutamise suunas liikumisel või kui asjaolud on muutunud, sealhulgas käimasoleva ühtlustamisprotsessi, näiteks komisjoni, liikmesriikide ja võimalike teiste abiandjate vahelise tööjaotuse kehtestamise tulemusel;

(*) ELT L 327, 24.11.2006, lk 1.

b) võib riikidele või piirkondadele ette nähtud vahendite mitmeaastaseid suunavaid eraldisi suurendada või vähendada vastavalt hetkevajadustele ja tulemustele.

3. Iga-aastased läbivaatamised viiakse läbi vastavalt AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 5 lõikele 4. AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 3 lõikes 5 ja artikli 9 lõikes 2 sätestatud uute või erivajaduste korral, mis tulenevad näiteks kriisijärgsest olukorrast või erakorralistest tulemustest, kui mitmeaastane vahendite suunav jaotus on täielikult ära kasutatud ning tänu vaesuse vähendamise tõhusale poliitikale ja usaldusväärsele finantsjuhtimisele on võimalik saada täiendavaid vahendeid, võib mitmeaastast vahendite suunavat jaotust suurendada pärast iga-aastase läbivaatamise lõpetamist.

Iga-aastaste läbivaatamiste üldised tulemused esitatakse EAFi komiteele arvamuste vahetamiseks vastavalt käesoleva määruse artikli 11 lõikele 4.

4. Erakorralist läbivaatamist saab läbi viia kas asjaomase AKV riigi või komisjoni taotlusel käesoleva artikli lõikes 3 kirjeldatud uute või erivajaduste korral või erakorraliste tulemuste korral või AKV-EÜ koostöölepingu humanitaar- ja hädaabi käsitlevates artiklites 72 ja 73 osutatud erakorralistel juhtudel. Komisjon võtab arvesse liikmesriikide esitatud erakorralise läbivaatamise taotlusi. Erakorralist läbivaatamist põhjendavateks juhtumiteks võib pidada niisuguseid erandlikke, ootamatuid, ettenägematuid ja tõsiseid humanitaar-, majanduslikke ja sotsiaalseid raskusi, mille on põhjustanud loodusõnnetused, sellised inimeste tekitatud kriisid nagu näiteks sõjad ja muud konfliktid, konfliktijärgsed olukorrad, demokraatiat, õigusriiki, inimõigusi ja põhivabadusi ohustavad olukorrad või nendega võrreldavate tagajärgedega eriolukorrad riigis või piirkonnas.

a) Pärast erakorralist läbivaatamist võib teha ettepaneku käesoleva määruse artikli 8 kohaste erimeetmete võtmiseks. Vajaduse korral võib mitmeaastase sihtprogrammi või erimeetmete programmi eraldisi suurendada sisekokkuleppe artiklis 2 ette nähtud kättesaadavate vahendite piires. Kui strateegiadokumenti ei ole allkirjastatud, võib eritoetust rahastada AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud ettenägematute vajaduste katteks eraldatud vahenditest.

b) Võetud meetmed peavad olema kooskõlas ja sidusad ühenduse teiste vahenditega, sealhulgas artikli 4 lõikes 4 osutatud humanitaarabi rahastamisvahendiga, ning nimetatud vahendeid täiendama.

c) Kui partnerriigid või partnerriikide rühmad on otseselt kriisiolukorras või kriisijärgses olukorras või selliste olukordade poolt mõjutatud, pööratakse abi mitmeaastaselt kavandamisel

erilist tähelepanu nende abistamise, taastamise ja arendamise koordineerimisele, et aidata neid üleminekul eriolukorrast arenguetappi. Programmides riikidele või piirkondadele, kus esineb sageli loodusõnnetusi, nähakse ette suurõnnetuste vältimise ja nendeks valmisoleku vahendid.

5. Uute vajaduste korral, millele on viidatud AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artikli 12 lõike 2 kohta koostatud VI ühisdeklaratsioonis, milles käsitletakse AKV riikide vahelist koostööd, võib AKV riikide vahelise koostöö programmide vahendite suurendamist rahastada AKV-sisestest reservidest sisekokkuleppe artikli 2 punktis b osutatud üldiste piiride raames.

6. Lõigetes 1–4 osutatud läbivaatamisest tulenevad strateegiadokumentide ja/või vahendite jaotamise mis tahes muudatused võtab vastu komisjon artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetluse kohaselt. Strateegiadokumentide, sealhulgas mitmeaastaste näidisprogrammide ja eritoetusprogrammide lisad võetakse seejärel vastu komisjoni ja asjaomase AKV riigi või piirkonna ühisel kokkuleppel ning kõnealused lisad muutuvad vastuvõetuna siduvaks nii ühendusele kui ka nimetatud riigile või piirkonnale.

III JAOTIS

RAKENDAMINE

Artikkel 6

Üldine rakendusraamistik

AKV riikidele ja piirkondadele antavat abi, mida AKV-EÜ koostöölepingu alusel haldab komisjon, rakendatakse vastavalt kõnealuse lepingu IV lisale ja sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 2 osutatud finantsmäärusele ning artiklis 1 osutatud isevastutuse ja abi tulemuslikkuse põhimõtetele.

Artikkel 7

Iga-aastased tegevusprogrammid

1. Komisjon võtab iga-aastased tegevusprogrammid vastu artiklis 4 osutatud strateegiadokumentide ja mitmeaastaste näidisprogrammide alusel.

Erandkorras, näiteks juhtudel, kui iga-aastast tegevusprogrammi ei ole veel vastu võetud, võib komisjon strateegiadokumentide ja mitmeaastaste sihtprogrammide alusel võtta meetmeid, mida ei ole iga-aastases tegevusprogrammis ette nähtud, samade eeskirjade ja korra alusel.

2. Iga-aastased tegevusprogrammid valmistab ette komisjon koos partnerriigi või -piirkonnaga, kaasates kohapeal esindatud liikmesriigid ning koordineerides vajaduse korral tegevust teiste abiantjatega, eelkõige abi ühise kavandamise korral, ja EIPga. Iga-aastastes tegevusprogrammides kirjeldatakse üldist konteksti ning hinnatakse ühenduse abi ja saadud kogemusi, sealhulgas eelarvetoetuse osas, tuginedes eelkõige artikli 5 lõikes 3 osutatud iga-aastastele läbivaatamistele. Iga-aastastes tegevusprogrammides täpsustatakse taotletavad eesmärgid, sekkumisvaldkonnad, kavandatava rahastamise üldsumma ja igaks meetmeks eraldatavad summad. Nendes esitatakse iga ette nähtud meetme kohta üksikasjalikud selgitused, mis sisaldavad konkreetse valdkonna konteksti analüüsi, rahastatavate meetmete kirjeldust, peamisi sidusrühmi, oodatavaid tulemusi vastavalt kvantitatiivsetele ja kvalitatiivsetele näitajatele, haldusmenetlust, rakendamise näidisajakava ja eelarvetoetuse puhul summade väljamaksmise kriteeriume, sealhulgas võimalikke muutuvaid osasid. Eesmärgid on konkreetset, mõõdetavad, realistlikud, neil peavad olema ajalisel raamid ning need peavad olema nii suures ulatuses kui võimalik vastavuses partnerriigi või -piirkonna enda eesmärkide ja võrdlusnäitajatega. Iga-aastastes tegevusprogrammides märgitakse, kuidas võetakse arvesse EIP olemasolevaid või kavandatavaid meetmeid.

3. Iga-aastased tegevusprogrammid võtab vastu komisjon vastavalt käesoleva määruse artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetlusele. Iga liikmesriik võib taotleda iga-aastases tegevusprogrammis konkreetse projekti või programmi tühistamist. Kui seda taotlust toetab liikmesriikide blokeeriv vähemus, nagu on sätestatud artikli 8 lõikes 3 koostöös sisekokkuleppe artikli 8 lõikega 2, võtab komisjon iga-aastase tegevusprogrammi vastu ilma asjaomase projekti või programmi vastavalt käesoleva määruse artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetlusele. Välja arvatud juhul kui komisjon kooskõlas EAFi komitee liikmesriikide seisukohtadega ei soovi jätkata tühistatud projekti või programmi, esitatakse tühistatud projekt või programm hilisemas etapis uuesti EAFi komiteele väljaspool iga-aastast tegevusprogrammi, nagu on sätestatud selle artikli lõike 1 teises lõigus, rahastamisettepaneku kujul, mille võtab seejärel vastu komisjon vastavalt käesoleva määruse artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetlusele.

4. Iga-aastaste tegevusprogrammide muudatused või iga-aastastes tegevusprogrammides sätestamata meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud haldusmenetlusele. Kui iga-aastaste tegevusprogrammide muudatused või iga-aastastes tegevusprogrammides sätestamata meetmed ei ületa 20 % esialgsete projektide, programmide või nende konsolideeritud eraldiste summast, kuid jäävad alla 10 miljoni euro, võtab sellised muudatused vastu komisjon, tingimusel et need ei mõjuta komisjoni otsuses sätestatud esialgseid eesmärgi. Komisjon teavitab EAFi komiteed kõikidest sellistest muudatustest ühe kuu jooksul.

5. Komisjon võtab vastavalt käesoleva määruse artikli 11 lõikes 3 osutatud haldusmenetlusele vastu erimeetmete programmid, mis on ette nähtud sisekokkuleppe artikli 6 lõikes 2 osutatud toetusmeetmete katteks ning mida mitmeaastane sihtprogramm ei hõlma. Kõik toetuskulutuste meetme-programmidesse tehtavad muudatused võetakse vastu vastavalt käesoleva artikli lõikele 4.

6. Komisjon teavitab korrapäraselt riigis või piirkonnas esindatud liikmesriike, teisi huvitatud liikmesriike ning vajaduse korral EIPd ühenduse projektide ja programmide rakendamisest. Liikmesriigid ja EIP teavitavad omakorda komisjoni korrapäraselt iga riigi või piirkonna puhul riigi või piirkonna tasandil võetavatest koostöömeetmetest, mida nad rakendavad või kavandavad.

7. Vastavalt käesoleva määruse artikli 11 lõikele 4 võib iga liikmesriik igal ajal teha taotluse lisada EAFi komitee istungi päevakorda arvamuste vahetamine rakendusküsimuste üle, mis on seotud komisjoni hallatava konkreetse projekti või programmiga. See arvamuste vahetamine võib hõlmata viisi, kuidas komisjon hindab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud eelarvetoetuse väljamakseid.

Artikkel 8

Erimeetmete vastuvõtmine

1. Artikli 5 lõikes 4 osutatud juhtudel võib komisjon vastavalt artikli 2 lõikele 5 võtta vastu erimeetmeid, mida ei ole strateegiadokumentides ja mitmeaastastes näidisprogrammides ette nähtud.

2. Erimeetmetes määratakse kindlaks taotletavad eesmärgid, sekkumisvaldkonnad, sihtbisajad, oodatavad tulemused, halduskord ja kavandatav rahastamise kogusumma. Erimeetmed sisaldavad rahastatavate meetmete kirjeldust, igaks meetmeks eraldatavaid soovituslikke summasid ning rakendamise näidisajakava. Nendes määratakse kindlaks selliste tulemuslikkuse näitajate laad, mida tuleb erimeetmete rakendamisel jälgida. Need näitajad võtavad vajaduse korral arvesse partnerriigi või -piirkonna järelevalvesüsteeme.

3. Kui selliste erimeetmete maksumus ületab 10 miljonit eurot, võtab komisjon need vastu artikli 11 lõikes 3 osutatud haldusmenetluse kohaselt. Kui erimeetmete maksumus on alla 10 miljoni euro, teavitab komisjon selliste meetmete vastuvõtmisest EAFi komiteed ühe kuu jooksul pärast meetmete vastuvõtmist. Vastavalt artikli 11 lõikele 4 võib iga liikmesriik igal ajal teha taotluse lisada EAFi komitee istungi päevakorda arvamuste vahetamise selliste meetmete üle. Arvamuste vahetamise tulemusel võib koostada soovitusel, mida komisjon võtab arvesse.

4. Artikli 11 lõikes 3 sätestatud menetlust ei pea kasutama erimeetmete selliste muudatuste korral nagu tehnilised kohandused, rakendusperioodi pikendamine, assigneeringute ümberjaotamine esialgse eelarve raames või eelarve suurendamine või vähendamine kuni 20 % ulatuses esialgsest eelarvest, kui muudatus on alla 10 miljoni euro, tingimusel et sellised muudatused ei mõjuta komisjoni otsuses sätestatud esialgseid eesmärke. Liikmesriike teavitatakse kõikidest sellistest kohandustest ühe kuu jooksul.

5. Erimeetmete üle toimub EAFi komitees igal aastal arvamuste vahetamine, tuginedes komisjoni aruandele.

Artikkel 9

Kaasrahastamine ja liikmesriikide täiendavad osamaksud

1. Kaasrahastamisega on tegemist siis, kui projekti või programmi rahastatakse eri allikatest:

- a) paralleelse kaasrahastamise puhul jaotatakse projekt või programm mitmeks selgeks eraldi osaks, millest igaüht rahastavad eri partnerid, kes kaasrahastavad nii, et rahastamise lõppkasutust on alati võimalik kindlaks määrata;
- b) ühise kaasrahastamise puhul jaotatakse projekti või programmi kogumaksumus kaasrahastavate partnerite vahel ning vahendid ühendatakse nii, et ei ole võimalik kindlaks määrata rahastamisallikat mis tahes meetme jaoks, mis on projekti või programmi osa.

2. Kui komisjon osaleb ühises kaasrahastamises, sätestatakse selliste vahendite, sealhulgas vajaduse korral ühendatud vahendite haldamise eest vastutava asutuse tehtud halduskulude katmist reguleeriv kord rahastamislepingus vastavalt eeskirjadele ja menetlustele, mida kirjeldatakse üksikasjalikult sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 2 osutatud finantsmääruses.

Kui komisjon saab ja haldab vahendeid:

- a) liikmesriikide ja nende piirkondlike ja kohalike omavalitsuste, eelkõige nende avalik-õiguslike ja riigi osalusega asutuste nimel;
- b) muude doonorriikide ja eelkõige nende avalik-õiguslike ja riigi osalusega asutuste nimel;

c) rahvusvaheliste organisatsioonide, sealhulgas piirkondlike organisatsioonide, eelkõige rahvusvaheliste ja piirkondlike finantsasutuste nimel;

et rakendada ühismeetmeid, käsitatakse eespool loetletud vahendeid sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 2 osutatud finantsmääruse kohaselt sihtotstarbelise tuluna ning need integreeritakse iga-aastastesse tegevusprogrammidesse. Tagatakse liikmesriikide osamaksete nähtavus.

Kui komisjon delegerib avaliku võimu teostamise vahendid, eelkõige EAFi rakendamisega seotud ülesanded eelmises lõigus osutatud asutustele, tuleb selline kaasrahastamine iga-aastastes tegevusprogrammides kajastada ja nõuetekohaselt põhjendada ning tagada EAFi rahalise toetuse nähtavus.

3. Kui ühise kaasrahastamise eest on määratud vastutavaks EIP, kehtestatakse selliseid vahendeid käsitlev rakenduskord, sealhulgas vajaduse korral EIP-le kaasnevate halduskulude katmist reguleeriv kord, vastavalt EIP põhikirjale ja sise-eeskirjale.

4. Liikmesriigid võivad omal algatusel teha komisjonile või EIP-le vabatahtlikke makseid vastavalt sisekokkuleppe artikli 1 lõikele 9, et aidata kaasa väljaspool AKV-EÜ koostöölepingut toimuva kaasrahastamise eesmärkide saavutamisele. Sellised maksed ei mõjuta 10. EAFi kohaste vahendite kogusummat ning eraldised tehakse üksnes nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, näiteks artikli 5 lõikes 4 osutatud erakorralistele juhtudele reageerimiseks. Täiendavad vahendid integreeritakse käesolevas määruses osutatud abi kavandamisse, läbivaatamisprotsessi ja iga-aastastesse tegevusprogrammidesse ning need kajastavad partnerriigi või -piirkonna isevastutust. Komisjonile tehtud vabatahtlikke osamakseid käsitatakse vastavalt sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 2 osutatud finantsmäärusele sihtotstarbelise tuluna. Neid käsitatakse samal viisil kui sisekokkuleppe artikli 1 lõikes 2 osutatud liikmesriikide korrapäraseid makseid, välja arvatud sisekokkuleppe artiklite 6 ja 7 kohaldamisel, mille jaoks võib kahepoolsete kaasrahastamise lepingutega näha ette erikorra.

5. Liikmesriigid, kes teevad komisjonile või EIP-le täiendavaid vabatahtlikke makseid, et aidata kaasa AKV-EÜ koostöölepingu eesmärkide saavutamisele, teavitavad selliste maksete tegemisest eelnevalt nõukogu ja EAFi komiteed. Kõik eraldised on nõuetekohaselt põhjendatud ning kõik iga-aastaste tegevusprogrammide või strateegiadokumentide muudatused võtab vastu komisjon vastavalt artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetlusele.

Artikkel 10

Kolmanda riigi või piirkonna osalemine

Ühenduse abi sidususe ja tõhususe tagamiseks võib komisjon otsustada, et sisekokkuleppe artikli 1 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud vahendeid tohib anda AKV riikide hulka mittekuuluvatele arengumaadele ja AKV riikide osalusega piirkondlikele integratsiooniasutustele, kes edendavad piirkondlikku koostööd ja integratsiooni, mille jaoks võib anda ühenduse abi vastavalt määrusele (EÜ) nr 1905/2006, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 1638/2006, millega luuakse Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrument, ⁽¹⁾ ning ÜMTdele, kellele tohib ühenduse abi anda vastavalt otsusele nr 2001/822/EÜ, ning ühenduse ääre-poolseimatele piirkondadele, kui asjaomane projekt või programm on piirkondliku või piiriülese iseloomuga ning vastab AKV-EÜ koostöölepingu IV lisa artiklile 6. Sellise rahastamise võib ette näha strateegiadokumentides, mitmeaastastes sihtprogrammides ja käesoleva määruse artiklis 8 osutatud erimeetmetes. Need sätted integreeritakse iga-aastasest tegevusprogrammidest.

IV JAOTIS

OTSUSTE TEGEMISE KORD

Artikkel 11

EAFi komitee vastutusala

1. Vastavalt sisekokkuleppe artiklile 8 moodustatud EAFi komitee esitab vastavalt lõikes 3 sätestatud haldusmenetlusele oma arvamuse 10. EAFist või artikli 4 lõikes 3 osutatud muudest ühenduse vahenditest rahastatava arengukoostöö sisuliste küsimuste kohta riikide, piirkondade ja AKV-sisesel tasandil.

2. EAFi komitee ülesanded hõlmavad kahte tasandit, mis on sätestatud käesoleva määruse II ja III jaotises:

- a) ühenduse abi kavandamine 10. EAFi raames ja abi kavandamise läbivaatamine, keskendudes eelkõige riikide, piirkondade ja AKV-sisestele strateegiatele; ning
- b) ühenduse abi rakendamise järelevalve, mis hõlmab muu hulgas hinnangut sellele, milline on olnud abi mõju vaesuse vähendamisele, valdkondlike aspekte, valdkondadevahelisi küsimusi, kohapeal liikmesriikide ja teiste abiandjatega tehtava koordineerimise toimimist ning artiklis 1 osutatud abi tulemuslikkuse põhimõtte rakendamisel tehtud edusamme.

3. Kui EAFi komiteelt taotletakse arvamust, esitab komisjoni esindaja EAFi komiteele sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 5 osutatud EAFi komitee töökorda käsitlevas nõukogu otsuses sätestatud tähtaja jooksul võetavate meetmete kavandi. EAFi komitee esitab kavandi kohta oma arvamuse tähtaja jooksul,

⁽¹⁾ ELT L 310, 9.11.2006, lk 1.

mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, kuid mis ei ole pikem kui 30 päeva. Arvamuste vahetamise osaleb ka EIP. Arvamus esitatakse sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 3 sätestatud kvalifitseeritud häälteenamusega, kusjuures liikmesriikide hääli arvestatakse sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 2 sätestatud korras.

Kui EAFi komitee on oma arvamuse esitanud, võtab komisjon meetmed vastu ning neid kohaldatakse viivitamata. Kui meetmed ei ole EAFi komitee arvamusega kooskõlas, teatab komisjon sellest viivitamata nõukogule. Sellisel juhul lükkab komisjon meetmete kohaldamise edasi ajavahemiku võrra, mis üldjuhul ei ületa 30 päeva alates sellise teatamise kuupäevast, kuid mida võib erakorraliste asjaolude korral pikendada veel 30 päeva võrra. Selle ajavahemiku jooksul võib nõukogu sama kvalifitseeritud häälteenamusega kui EAFi komitee vastu võtta teistsuguse otsuse.

4. EAFi komitees toimub arvamuste vahetamine artikli 14 lõikes 3 osutatud iga-aastaste läbivaatamiste ja aruannete üldiste järelduste kohta. Samuti võivad liikmesriigid taotleda arvamuste vahetamist artikli 15 lõikes 3 osutatud hindamiste üle.

Liikmesriigid võivad komisjoni paluda anda igal ajal EAFi komiteele teavet ning korraldada arvamuste vahetamine lõikes 2 kirjeldatud ülesannetega seotud küsimustes.

Sellise arvamuste vahetamise alusel võib koostada soovitusel, mida komisjon võtab arvesse.

5. Komisjoni ettevalmistatud järelduste ja ülevaadete põhjal uurib EAFi komitee samuti ühenduse ja liikmesriikide ning vajaduse korral teiste abiandjate abi järjepidevust ja vastastikust täiendavust kooskõlas artiklitega 1 ja 2.

Artikkel 12

Aafrika rahutagamisrahastu

Vastavalt nõukogu 11. aprilli 2006. aasta järeldusele rahastada Aafrika rahutagamisrahastut 10. EAFist kolme aasta jooksul 300 miljoni euroga nähakse AKV-siseses sihtprogrammis ette Aafrika rahutagamisrahastu vahendid. Kohaldatakse järgmisi spetsiaalseid haldusmenetlusi:

- a) Aafrika Liidu taotlusel, mille on heaks kiitnud AKV-EÜ suuraadikute komitee, koostab komisjon tegevusprogrammi ajavahemikuks 2008-2010. Selles tegevusprogrammis määratakse muu hulgas kindlaks taotletavad eesmärgid, võimalike sekkumiste ulatus ja laad, rakenduskord ning taustdokumentide, taotluste ja aruandluse kokkulepitud vorm. Tegevusprogrammi lisas kirjeldatakse konkreetset otsustamismenetlust iga võimaliku sekkumise puhul vastavalt sekkumise laadile, ulatusele ja kiireloomulisusele;

- b) seda tegevusprogrammi, sealhulgas selle punktis a osutatud lisa, ning selle mis tahes muudatusi arutatakse asjakohastes nõukogu ettevalmistavates töörühmades ning poliitika- ja julgeolekukomitees ning enne, kui komisjon tegevusprogrammi vastavalt käesoleva määruse artikli 11 lõikes 3 sätestatud haldusmenetlusele vastu võtab, kiidab alaliste esindajate komitee selle heaks kvalifitseeritud hääleteenamusega sisekokkuleppe artikli 8 lõike 3 kohaselt;
- c) tegevusprogramm, välja arvatud selle punktis a osutatud lisa, on aluseks komisjoni ja Aafrika Liidu vahel sõlmitavale rahastamislepingule;
- d) iga rahastamislepingu kohane sekkumine tuleb eelnevalt heaks kiita poliitika- ja julgeolekukomitees; asjakohaseid nõukogu ettevalmistavaid töörühmasid teavitatakse või nendega konsulteeritakse õigel ajal enne tegevusprogrammide edastamist poliitika- ja julgeolekukomiteele vastavalt punktis a osutatud spetsiaalsele otsustamismenetlusele, et lisaks sõjalisele ja julgeolekumõõtmele tagada ka kavandavate meetmete arenguga seotud aspektide arvessevõtmine. Eritähelepanu pööratakse ametliku arenguabina tunnustatud tegevustele;
- e) komisjon koostab nõukogu või EAFi komitee taotlusel nende teavitamise eesmärgil igal aastal tegevusaruande vahendite kasutamise kohta, eristades ametliku arenguabiga seotud kulukohustused ja väljamaksed muudest kulukohustustest ja väljamaksetest;
- f) hindamine toimub 2010. aastal, mille käigus vaadatakse läbi Aafrika rahutagamisrahastu menetlused ning võimalused tulevaste alternatiivsete rahastamisallikate leidmiseks, sealhulgas ühise välis- ja julgeolekupoliitika rahastamine.

Artikkel 13

Investeeringisrahastu komitee

1. EIP egiidi all vastavalt sisekokkuleppe artiklile 9 moodustatud komitee koosneb liikmesriikide valitsuste esindajatest ja ühest komisjoni esindajast. Iga valitsus nimetab ühe esindaja ja ühe asendaja. Komisjon nimetab oma esindaja samamoodi. Järjepidevuse tagamiseks valivad investeeringisrahastu komitee liikmed endi hulgast investeeringisrahastu komitee eesistuja kaheks aastaks. Komitee sekretariaadi- ja tugiteenused tagab EIP. Hääletamisõigus on ainult liikmesriikide nimetatud investeeringisrahastu komitee liikmetel või asendusliikmetel.

Nõukogu võtab ühehäälselt otsusega vastu investeeringisrahastu komitee töökorra, võttes aluseks komisjoni konsulteerimise järel EIP koostatud ettepaneku.

Investeeringisrahastu komitee teeb otsused kvalifitseeritud hääleteenamusega. Hääli arvestatakse artikli 8 kohaselt.

Investeeringisrahastu komitee tuleb kokku vähemalt neli korda aastas. Lisaistungeid võib kokku kutsuda EIP taotlusel või komitee liikmete taotlusel vastavalt töökorrale. Lisaks sellele võib investeeringisrahastu komitee esitada arvamuse kirjaliku menetluse teel töökorraga kehtestatud tingimustel.

2. Investeeringisrahastu komitee kiidab heaks:

- a) investeeringisrahastu rakendamise suunised, mõjuhindamise raamistiku ja ettepanekud nende muutmiseks;
- b) rahastu investeeringistrateegiad ja äriplaanid, sealhulgas tulemusnäitajad, AKV-EÜ koostöölepingu eesmärkide ja ühenduse arengupoliitika üldpõhimõtete alusel;
- c) investeeringisrahastu aastaaruanded;

d) kõik investeeringisrahastu üldised poliitikadokumendid, sealhulgas hindamisaruanded.

3. Lisaks sellele esitab investeeringisrahastu komitee oma arvamuse järgmistel juhtudel:

a) AKV-EÜ koostöölepingu II lisa artikli 2 lõike 7 ja artikli 4 lõike 2 alusel intressitoetuse andmise ettepanekute kohta. Sellisel juhul esitab komitee arvamuse ka intressitoetuse kasutamise kohta. Lihtsustamiseks heakskiitmisprotsessi väikesemahuliste meetmete puhul võib investeeringisrahastu komitee esitada pooldava arvamuse EIP tehtud ettepanekute kohta, mis käsitlevad intressitoetuste ülderaldisi, misjärel eraldab EIP intressitoetused ilma investeeringisrahastu ja/või komisjoni edasise arvamusega konkreetsetele projektidele, võttes arvesse ülderaldisi käsitlevaid kriteeriume, sealhulgas projekti kohta antava intressitoetuse maksimumsummat;

b) ettepanekud investeerida investeeringisrahastust projekte, mille kohta komisjon on esitanud negatiivse arvamuse;

c) muud investeeringisrahastuga seotud ettepanekud, mille aluseks on tegevussuunistes kindlaksmääratud üldpõhimõtted.

Lisaks võivad EIP juhtorganid aeg-ajalt taotleda investeeringisrahastu arvamust kõigi või teatavate rahastamissettepanekute kategooriate kohta.

4. EIP kohustus on esitada investeeringisrahastu komiteele õigel ajal kõik küsimused, mille puhul on käesoleva artikli lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt nõutav investeeringisrahastu komitee heakskiit või aramus. Kõik komiteele arvamuse saamiseks esitatud ettepanekud tehakse tegevussuunistes sätestatud asjakohaste kriteeriumide ja põhimõtete kohaselt.

5. EIP teeb tihedat koostööd komisjoniga ning vajaduse korral koordineerib oma tegevusi teiste abiandjatega. Eelkõige:

- a) koostab või vaatab EIP koostöös komisjoniga läbi lõike 2 punktis a osutatud investeerimisrahastu rakendamise suunised; EIP vastutab suuniste järgmise eest ning tagab, et tema toetatavad projektid austavad rahvusvahelisi keskkonnaalaseid ja sotsiaalseid norme ning on sidusad AKV-EÜ koostöölepingu eesmärkide, ühenduse arengupoliitika üldpõhimõtete ja asjakohaste riikide või piirkondade koostööstrateegiatega;
- b) taotleb EIP eelnevalt komisjoni arvamust investeerimisstrateegiatega, äriplaanide ja üldiste poliitikadokumentide kohta;
- c) EIP teavitab tema toetatavatest projektidest komisjoni vastavalt artikli 14 lõikele 2 ning taotleb projekti heakskiitmisfaasis komisjoni arvamust selle kohta, kas projektid on vastavuses asjakohaste riikide või piirkondade koostööstrateegiatega või vajaduse korral investeerimisrahastu üldeesmärkidega;
- d) välja arvatud lõike 3 punktis a osutatud ülderaldisega hõlmatud intressitoetuste puhul, taotleb EIP projekti hindamise etapis komisjoni nõusolekut ka kõigile investeerimisrahastu komiteele esitatud intressitoetuse ettepanekutele seoses nende vastavusega AKV-EÜ koostöölepingu II lisa artikli 2 lõikele 7 ja artikli 4 lõikele 2 ning investeerimisrahastu tegevussuunistes nimetatud kriteeriumidele.

Komisjoni arvamus loetakse positiivseks või komisjon loetakse ettepanekuga nõustunuks, kui ta ei esita oma negatiivset arvamust selle ettepaneku kohta kahe nädala jooksul pärast ettepaneku esitamist. Avaliku sektori ja rahandussektori projekte käsitlevate arvamuste ning intressitoetuste puhul võib komisjon taotleda, et lõplik projekti ettepanek esitataks talle arvamuse avaldamiseks või heakskiitmiseks kaks nädalat enne kõnealuse ettepaneku saatmist investeerimisrahastu komiteele.

6. EIP ei võta ühtegi lõikes 2 nimetatud meetet, kui ta ei ole saanud investeerimisrahastu komiteelt positiivset arvamust.

Saanud investeerimisrahastu komiteelt positiivse arvamuse, teeb EIP otsuse ettepaneku kohta oma korra kohaselt. Eelkõige võib ta otsustada jätta ettepanekuga sätestatud meede võtmata. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni regulaarselt igast meetme võtmata jätmise otsusest.

Omahenditest antavate laenude ja investeerimisrahastu investeeringute kohta, mille puhul investeerimisrahastu komitee

arvamus ei ole nõutav, teeb EIP ettepaneku kohta otsuse oma korra kohaselt ja rahastu puhul investeerimisrahastu komitee heakskiidetud suuniste ja investeerimisstrateegiatega kohaselt.

Olenemata investeerimisrahastu komitee negatiivsest arvamusel intressitoetuse andmise ettepaneku kohta, võib EIP anda kõnealuse laenu ilma intressitoetuseta. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni regulaarselt igast oma otsusest nii toimida.

EIP võib tegevussuunistes sätestatud tingimustel ning tingimusel, et laenu oluline eesmärk või investeerimisrahastu kõnealune investeering ei muutu, otsustada muuta investeerimisrahastu sellise laenu või investeeringu tingimusi, mille kohta investeerimisrahastu komitee on esitanud lõike 2 kohase positiivse arvamusel, või mis tahes laenu tingimusi, mille intressitoetuse kohta on komitee esitanud positiivse arvamusel. Eelkõige võib EIP otsustada suurendada laenusummat või investeerimisrahastu investeeringut kuni 20 %.

Selline suurendamine võib AKV-EÜ koostöölepingu II lisa artikli 2 lõikes 7 nimetatud intressitoetusega projektide puhul tuua kaasa intressitoetuse väärtuse võrdelise suurenemise. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni regulaarselt igast oma otsusest nii toimida. AKV-EÜ koostöölepingu II lisa artikli 2 lõike 7 kohaste projektide puhul, kui taotletakse intressitoetuse suurendamist, peab investeerimisrahastu komitee esitama oma arvamusel enne EIP otsust.

7. EIP haldab investeerimisrahastu investeeringuid ja kõiki nimetatud investeerimisrahastu kontol hoitavaid summasid vastavalt lepingu eesmärkidele. Euroopa Investeerimispank võib eelkõige osaleda selliste juriidiliste isikute juhtimis- ja järelevalveorganite töös, millesse investeerimisrahastu on investeerinud, ning võib vastavalt tegevussuunistele võtta, kasutada ja muuta investeerimisrahastu nimel õigusi.

V JAOTIS

LÖPPSÄTTED

Artikkel 14

EAFist antava abi rakendamisega seotud järelevalve- ja aruandekohustused

1. Komisjon ja EIP teostavad kumbki oma vastutusallas järelevalvet EAFi abi kasutamise üle.

2. EIP teavitab komisjoni regulaarselt enda hallatavate 10. EAFi vahenditest rahastatavate projektide ja programmide rakendamise, järgides investeerimisrahastu tegevussuunistes sätestatud korda.

3. Komisjon tutvub 10. EAFi rakendamise edusammudega ning esitab nõukogule aastaaruande abi rakendamise ning abi peamiste tulemuste ja mõjude kohta, kuivõrd see on võimalik. Aruanne edastatakse samuti arvamuste vahetamiseks EAFi komiteele ning Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

Aruanne sisaldab teavet eelmisel aastal rahastatud meetmete kohta, teavet järelevalve- ja hindamistulemuste, partnerite kaasmise ja tegevuste ühtlustamise kohta, sealhulgas sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 2 osutatud finantsmääruses defineeritud delegeeritud koostöö rakendamise kaudu, ning kulukohustuste ja maksete rakendamise kohta, mis on esitatud riikide, piirkondade ja koostöövaldkondade kaupa.

Aruandes antakse hinnang sellele, milline on abi mõju vaesuse kaotamisele, kasutades võimalikult suures ulatuses mõõdetavaid erinäitajaid, mille abil selgitatakse välja abi roll AKV-EÜ lepingu eesmärkide saavutamisel. Sellised näitajad viiakse vastavusse partnerriigi või piirkonna järelevalvesteemidega ning abiandjate ühenduse ja partnerriigi või -piirkonna ühiste näitajatega, mis nad on kehtestanud arengustrateegia järelevalve eesmärgil.

Eritähelepanu pööratakse edusammudele aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel.

Samuti antakse aruannetes ülevaade käesoleva määruse artiklis 1 osutatud koordineerimise, iseavastutuse ja abi tulemuslikkuse põhimõtete rakendamisel saavutatud edusammudest ning hõlmatakse majanduspartnerluse lepingute alusel võetud kaasnepid meetmed.

4. EIP annab investeerimisrahastu komiteele teavet edusammude kohta investeerimisrahastu eesmärkide saavutamisel. AKV-EÜ koostöölepingu II lisa artikli 6b kohaselt kontrollitakse investeerimisrahastu üldist tulemuslikkust 10. EAFi ühise vahe- ja lõpläbivaatamise käigus. Vaheläbivaatamise teostavad sõltumatud välisekspertid koostöös EIPga ning tulemused tehakse kättesaadavaks investeerimisrahastu komiteele.

5. Komisjon esitab 2010. aastal nõukogule ettepaneku tulemuslikkuse üldiseks läbivaatamiseks koos AKV riikidega AKV-EÜ koostöölepingu II lisa lõike 7 alusel. Tulemuslikkuse kontrolli raames hinnatakse finantstulemusi, eelkõige maksekohus-

tuste ja väljamaksete seisu, ning kvalitatiivseid tulemusi, eelkõige tulemusi ja mõju, mõõdetuna edusammudes, mida on tehtud aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel. Samuti uuritakse läbivaatamise käigus võimalusi ja tehakse ettepanekuid selle kohta, kuidas viia tulevikus AKV riikidele antavat ühenduse abi paremini vastavusse partnerriigi või -piirkonna olemasolevate strateegiatega, abi kavandamise ja eelarvetsükliga ning kuidas tagada abiandjate tegevuste paremat ühtlustamist.

Artikkel 15

Hindamine

1. Komisjon ja EIP hindavad korrapäraselt, milline on geograafiliste ja temaatiliste poliitikate ja programmide ning valdkondlike poliitikate tulemuste ja abi kavandamise tõhususe mõju vaesuse kaotamisele, kasutades selleks vajaduse korral sõltumatuid välishindamisi, et teha kindlaks, kas eesmärgid on saavutatud, ning anda soovitusi tulevikus võetavate meetmete parandamiseks. Eritähelepanu pööratakse ühenduse arengupoliitika sidususe tagamisele ning aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel tehtavatele edusammudele.

2. Need hindamised viiakse läbi koostöös partnerriigi või -piirkonnaga ning koordineeritult kohapeal esindatud liikmesriikidega. Kaasatakse teisi huvitatud liikmesriiki ja vajaduse korral ka muid abiandjaid. Komisjon püüab rakendada ühistes hindamistes abi tulemuslikkuse kohta esitatud soovitusi.

3. Komisjon saadab riigi ja piirkondlikud hindamisaruanded teavitamise eesmärgil nõukogule, EAFi komiteele ja EIP-le. Vastavalt artikli 11 lõikele 4 võivad liikmesriigid igal ajal teha taotluse konkreetsete hindamiste üle EAFi komitees arutelude pidamiseks. Tulemusi kasutatakse abi kavandamisel, vahendite eraldamisel, abiandjate tegevuse koordineerimisel ja abi tulemuslikkuse parandamisel.

4. Komisjon kaasab ühenduse abi hindamise etappi asjaomaseid sidusrühmi, sealhulgas valitsusväliseid osalejaid.

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Seda kohaldatakse sama tähtaja jooksul kui sisekokkulepet.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 14. mai 2007

Nõukogu nimel
eesistuja

F.-W. STEINMEIER
